

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 678/2022

23.06.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Невенке Важић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Томислава Бонцулића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 26/20 од 01.02.2022. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 65/22 од 11.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 23.06.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Томислава Бонцулића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 26/20 од 01.02.2022. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 65/22 од 11.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги К 26/20 од 01.02.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења два кривична дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и након утврђивања појединачних казни затвора у трајању од по четири месеца, изречена му је условна осуда тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од седам месеци и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од пет месеци рачунајући од дана правноснажности пресуде. Поред тога окривљени је обавезан да суду плати трошкове кривичног поступка и судски паушал, као и трошкове кривичног поступка ОЈТ у Пожеги, наведене у изреци пресуде, у року од 60 дана од пријема пресуде, под претњом принудне судске наплате.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 65/22 од 11.05.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда Основног суда у Пожеги К 26/20 од 01.02.2022. године је потврђена.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Томислав Бонцулић, поднео је захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане правноснажне пресуде и окривљеног ослободи од одговорности или да укине у целини другостепену пресуду и врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац се у захтеву позива на повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, док из образложења захтева произилази битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП, имајући у виду да бранилац окривљеног истиче да се правноснажна пресуда заснива на доказу на коме се не може заснивати, те у том смислу као незаконит доказ означава исказ сведока полицијског службеника ББ.

У поднетом захтеву, бранилац наводи да је ожалбена пресуда заснована на исказу сведока полицијског службеника ББ о изјавама које су му дали учесници после саобраћајне незгоде, на месту догађаја, односно о изјавама које су му дали оштећени ВВ и ГГ, а који су у том моменту имали својство грађана. Бранилац истиче у захтеву да полицијски службеник приликом давања исказа у својству сведока не може преносити шта су му наведена лица говорила на месту догађаја, односно да се у конкретном случају ради о посредним сазнањима до којих је полицијски службеник дошао испитивањем сведока – оштећених.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног по оцени Врховног касационог суда су неосновани.

Према подацима у списима предмета полицијски службеник ББ је саслушаван као сведок и том приликом је навео да се информисао од присутних лица приликом саобраћајне незгоде и да је у свом исказу навео оно што је посредно сазнао од сведока присутних критичном приликом.

Одредбом члана 288. став 2. ЗКП прописано је да приликом поступања по одредбама овог члана, полиција не може грађане саслушавати у својству окривљеног, односно испитивати у својству сведока или вештака, осим у случају из члана 289. овог законика.

У делу исказа сведока полицијског службеника ББ, који се односи на сазнања до којих је дошао на основу исказа оштећених, који су у том моменту имали својство

грађана, представља исказ дат супротно цитираним одредбама члана 288. став 2. ЗКП. Међутим, иако је наведени доказ – исказ сведока полицијског службеника ББ незаконит доказ по својој садржини, а на њему се између осталих доказа заснива првостепена пресуда, он није једини доказ на коме се заснива пресуда, будући да је суд извео и ценио и друге доказе и то: записник о увиђају саобраћајне незгоде уз фотодокументацију и скицу лица места, извештај Опште болнице у Чачку, налаз и мишљење вештака саобраћајно техничке струке од 25.12.2019. године, налаз и мишљење вештака саобраћајно машинске струке од 05.03.2020. године, као и исказе сведока оштећених ВВ и ГГ, па је очигледно да би и без тог доказа била донета иста пресуда. Дакле, како нижестепене пресуде нису засноване само на исказу сведока – полицијског службеника, и како је по оцени Врховног касационог суда, с обзиром на друге изведене доказе, очигледно да би и без овог доказа била донета иста пресуда, то неосновано бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, као повреду поступка која је била од апсолутног утицаја на законитост и правилност правноснажне пресуде.

Поред тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева анализира утврђено чињенично стање и закључке нижестепених судова, те наводи да вештак није имао довољно документације услед бројних пропуста приликом вршења увиђаја, да су у записник погрешно унети време настанка удеса и време доласка полиције, те оспорава исказе сведока ВВ, возача камиона и даје своју интерпретацију тока догађаја, ко је могао бити очевидац, да ли је било кочења, те да у конкретном случају брзина кретања возила окривљеног није могла бити узрок настанка незгоде и на својим чињеничним закључцима, другачијим од оних утврђених у побијаним пресудама, заснива свој став, да је окривљени евентуално могао бити крив за прекршај али не за кривично дело. На описани начин, по ставу Врховног касационог суда, бранилац у суштини указује на погрешно и непотпуно чињенично стање, односно повреду кривичног закона из члана 440. ЗКП.

Такође, бранилац у захтеву указује да је окривљени на првом главном претресу признао кривично дело за које се теретио оптужним предлогом КТО 31/20 од 11.03.2020. године, те указује да би се у погледу наведеног кривичног дела поступак окончао путем опортунитета, а не доношењем осуђујуће одлуке којом му је за наведено кривично дело утврђена казна затвора од четири месеца, али га је у томе спречила саобраћајна незгода од 29.03.2019. године у којој је окривљени задобио тешке телесне повреде. Поред тога бранилац указује на чињеницу да приликом одмеравања казне нижестепени судови нису довољно ценили све олакшавајуће околности на страни окривљеног, чиме указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену изнетих навода јер повреде закона из члана 440. ЗКП и 441. став 1. ЗКП, нису повреде прописане у члану 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Из изнетих разлога, налазећи да у предметном кривичном поступку нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА адвоката Томислава Бонцулића, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, захтев за заштиту законитости одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**